

Vízkereszt

Mt 2,1–12

„Hol van a zsidók újszülött királya?”

A Biblia mai olvasója számára ez a történet szép, de mesésen idegen, mert mi nem így szemléljük a történelmet. Úgy gondoljuk, hogy más történelemmagyarázatok jobban rávilágítanak az emberiség fejlődésére. A jó és a rossz harcának valós története helyett a pénz, az eszközök vagy a hatalmi gépezetek fejlődéstörténetével szoktunk foglalkozni. Pedig a jó és a rossz, a gonoszság és a szeretet legalább olyan valóságos hatóerő a világban, mint a pénz vagy a műszaki fejlődés.

Sőt az sem mindegy, hogy álmainkban, vágyainkban és mindennapi életünkben melyik táborhoz tartozunk. A világ felosztása szegényekre és gazdagokra, nem elegendő magyarázat a világban zajló valós konfliktusokra. Mert a nagy népirtások, a politikai gyilkosságok, a tömegkínzások sohasem szükségszerűek. A konfliktusok végül mindig más módon oldódnak meg. A szörnyűségek, a zsarnokok embertelenségei csak a helyzet tarthatatlanságára mutatnak rá. Igazán hasznos társadalmi és emberi személyiségfejlesztő tényező, sohasem a gyűlöletkeltésre épülő hatalom.

„Hol van a zsidók újszülött királya?” Az üdvösség történetében soha nem tettek fel ilyen szokatlan kérdést. Ezt is legfeljebb azzal magyarázhatjuk, hogy idegen származású királyok vagy mágusok kérdeznak. A történetben a királyságnak két különböző formájával találkozunk, az egyiket Heródes és a jeruzsálemiek képviselik, a másikat Jézus és a „bölcsek” gondolják. A következő evangéliumban ez a két elképzelés fog ütközni egymással. Ezért sokak szerint ez a történet a gyermekévangélium legjellemzőbb története. Az alapkonfliktusra a választ az evangélium későbbi történeteiből olvashatjuk ki. Tehát kétféle uralom mutatkozik be, Heródesé és Jézusé.

Ez a dráma hasonlít más személyiségek küzdelméhez: például Mózes és Ábrahám életét szintén csillag kísérté. Tehát balgaság a csillagot pusztán meteorológiai jelenségnek tekinteni, a történetben jelkép. Megfelel az ókori észjárásának, hogy az égi jelek földi változásokat jeleznek.

Azok számára, akik mindezt nem vennék észre, sorakoznak a történetben a messiási jövendölések. A szerző érthetően, didaktikusan megmagyarázza olvasóinak a történések jelentését. A történet zsidó műveltségű olvasók számára készült, akik ismerték ezeket a

motívumokat, és következtettek arra, hogy égi-földi dráma veszi kezdetét Betlehemben.

Ebben a küzdelemben látszólag gyakran egyenlőtlenek az esélyek. Hiszen milyen esélye lehet a csecsemőnek a diktátorral szemben? Milyen esélye van Keresztelő Jánosnak, a fegyvertelen prédikátornak, „álmodozónak” egy jól szervezett birodalommal szemben? Milyen esélye van a gondolatnak, a fegyveres megnyomorítókkal szemben? A bibliai történet első megközelítései szerint semmi. Jézus családja menekülésre kényszerült. De ez csak a kezdet. Itt lép be a történetbe az idő tényezője. Az időt ugyanis a diktátorok sem állíthatják meg. A megfélemlítésre épülő hatalom, a diktátor napi gondja az idő, mert a rendszert életben kell tartani. Az idő szép lassan kikezdi minden félelemkeltő rendszert. A gonoszok ezért nem állhatnak meg az Isten előtt, ahogyan a zsoltáros is mondja. Annak ellenére, hogy a gonoszság mindig szervezettebb, mint a tisztességes emberek társadalma, az idő mindig a gonosz rendszereket pusztítja el. A jóság újratermelődik. A szeretet, a lelkiismereti törvény által vezérelt emberek társadalmának élén az Isten áll, aki felette áll az időnek. A feladatokat az „egy szív érzésével” egyesült emberek önszerveződéssel oldják meg. A szeretet tetteiben megnyilvánul „sok szív érzése”. Jézus, a gyermek, a felnőtt, a Megváltó ezt az érzést jött felszabadítani bennünk. Ezért ez a történet győzelmi bevonulás a mi emberi történetünkbe.

A kincsesládák imája

Üdvözlégy Kisdéd, Szent Királyunk! Távoli országból hoztak minket a bölcsek, amikor eljöttek, hogy hódoljanak neked. Sok és nagy nemzet kincseit őrizzük magunkban, a népek ajándékát. És íme, most megnyílunk előtted, felajánljuk neked bensőnket, hogy a bölcsek hódolatához kapcsolódva hódolattá váljunk. Lábad elé szórjuk benső kincseinket, hogy teljesen átadjuk lényegünket, és így kiüresedjünk előtted. Engedd meg, hogy a mulandó világ kincseivel, arannyal, tömjénnel, mirrhával áldozzunk neked, de kérünk, hogy tölts el minket igazi, mennyei kincseddel! Általunk fogadd el az előtted térdelő országok és népek imádatát, és töltsd be őket is ajándékokkal, hiszen így mindnyájan eljöttünk, hogy hódoljunk neked! Amen.